Written by ஆழ்வாப்பிள்ளை
Saturday, 20 May 2017 07:34 - Last Updated Monday, 19 June 2017 21:07

மழை பெய்தால் வெள்ளம் வந்தால் அதை கடலுக்குள் கொண்டு சேர்ப்பதற்கான வாய்க்கால் எங்கள் ஊரிலே இருந்தது. எங்கள் ஊர் கிராமக்கோட்டுச் சந்தியில் இருந்த மதவின் கீழாக அந்த வெள்ளவாய்க்கால் வடிவமைக்கப்பட்டிருந்தது. கனமழை பெய்தால் அந்த வெள்ளவாய்க்காலில் வெள்ளம் கரைபுரளும். பலவிதமான பொருட்கள் அந்த வெள்ளத்தில் மிதந்து வரும். கூடைகள், படிக்கிகள், பாய்கள் என்று ஏகப்பட்ட பொருட்களுடன் சிலவேளைகளில் கோழிகள், பாம்புகளைக் கூட அந்த வெள்ள ஓட்டத்தில் காணலாம். கோடைகளில் தண்ணீர் இன்றி வாய்க்கால் காய்ந்திருக்கும். உடைந்த பூேத்தல் தூண்டுகள், கற்கள் என பல கூப்பைகள் அங்கே குவிந்திருக்கும்.

வெள்ளவாய்காலின் மேலே இருந்த சந்தி மதவை எப்பொழுது பார்த்தாலும் அழுக்காகவே தெரியும். எங்கள் ஊர் இளம் காளையர்கள் அதாவது கட்டுக்குள்ளே அடங்காத காளைகள் ஒரு காலை மடித்து வதைத்து மதிலுக்கு மூண்டு கொடுத்துக் கொண்டும் மறு காலை நிலத்தில் ஊன்றியும் ஆட்சி செய்யும் பீடம் அது. காலையில் எட்டில் இருந்து ஒன்பது மணிக்கும், பின்னர் மாலை நான்கு மணியில் இருந்தும் அந்த மதவில் காளைகளின் அரச தர்பார் அமர்க்களமாக இருக்கும். ஊரில் இருந்த இரண்டு பிரதான பணிகள் பாடசாலைகளே அவர்களது அரச தர்பாருக்கான காரணிகள்.

காலையில் பாடசாலை கடசி பஸ் போனதன் பின்னர் காளையர் கூட்டம் மதெுவாக கிழக்கு நோக்கி சந்தாதோட்டத்திற்கோ, அல்லது மறேக்கு நோக்கி கூவிலுக்கோ நகரும் . சந்தாதோட்டமும், கூவிலும் கள்ளுக்குப் பரேபோன எங்கள் ஊர் கிராமங்கள்.

மாலை நான்கு மணிக்கு மீண்டும் மதவில் களை கட்டும் காளையர்களின் தர்பார் அவர்களின் விருப்பத்திற்கு ஏற்ப கால நரேத்தை மூடிவு செய்து கொள்ளும். கருத்துக்களில் உடன்பாடு ஏற்படாமல் அவர்களுக்குள் வாக்குவாதங்களுடன் சிலவேளைகளில் அடிதடிகளும் அங்கே இடம் பறெுவதும் உண்டு. என்னதான் வாக்குவாதங்களும், ககைலப்புகளும் அவர்களுக்குள் ஏற்படாலும் அடுத்த நாள் காலையில் எதுவுமே நடக்காத மாதிரி ஒற்றுமையாகவும் சந்தோசமாகவும் மதவில் இருந்து கததைத்துக் கொண்டிருப்பார்கள். கூடிகாரன் பசேச்சு மட்டுமல்ல அவர்கள் சண்டையும் 'விடிஞ்சால் பரேச்சு' என்பதை அங்கே நான் தெரிந்து கொண்ட ஒரு உண்மை.

இந்த காளையர்கள் கூட்டத்தின் மூரட்டுக்காளைதான் கனகலிங்கம். அவன்தான் காளையர்களின் தளபதி. திருமணம் ஆனவன். மற்றவர்களின் காசில் கூடித்துக்கொண்டும், மனைவி சமதைத்துப் போட மாமியார் வீட்டில் இருந்து உண்டி நிரப்பிக் கொண்டும் உருண்டு திரண்டிருப்பான். ஊரில் இருப்பவர்கள் இவனிடம் எட்டியே நின்றிருந்தனர். பசுமாடுகள் கூட பயம் கொண்டு இவனிடம் இருந்து தள்ளியே நடந்தன. இப்படியானவனிடம் அவள் ஏன் மயங்கினாள் என்பதை இன்றுவரை என்னால் புரிந்து கொள்ள முடியவில்லை.

Written by ஆழ்வாப்பிள்ளை
Saturday, 20 May 2017 07:34 - Last Updated Monday, 19 June 2017 21:07

அவள் பெயர் கோகிலா. பத்தாவது படித்துக் கொண்டிருந்தாள். ஓரு சீ வல் தொழிலாளியின் மகள். அவளது சம□கத்தில் நான் அறிந்தவகையில் படித்தவர் நாகநேந்திரம் மட்டும்தான். அவர், கபொத சதாரணதரத்தில் வறெ்றிகரமான சித்திகளை பறெ்றுவிட்டு சீ வல் தொழிலையே செயெ்ய ஆரம்பித்தார்.

அன்றயை காலத்தில் கபொத சதாரணதரத்துடனயேே அரச வலேைகைள் சுலபமாக நுளைந்து விடலாம். ஆனால் நாகநேந்திரமோ தங்கள் கூலத் தொழிலையே செயெ்து கொண்டிருந்தார். ஓருநாள் அவரிடமே இதபை் பற்றிக் கடேட்டனே். சிரித்துக் கொண்டே சொன்னார், 'அரச வலேை எண்டாலும் சுத்தி நிக்கிறவயைளுக்கு க□னிக் கறுகி வளஞெ்சு நிக்கோணும். பள்ளிக்க□டத்திலை நான் இருக்கிற வாங்கிலிலை இருக்கவே சங்கடப்படறாங்கள். வலேை இடத்தில என்ன மரியாதை தருவாங்கள் என்று யோசிச்சுப் பார்த்தன்.கூலத் தொழிலுக்கே வந்திட்டன். எனக்கு இது பரவாயில்லை"

அன்று இப்படியான ஓரு நிலமை இருந்தும் தனது மகளை படிக்க வதை்துப் பார்க்க கோகிலாவின் தந்தை கனகனுக்கு ஆசை வந்திருக்க வணேை்டும். அல்லது படித்து சாதிக்க வணேை்டும் என்ற எண்ணம் கோகிலாவுக்கு வந்திருக்க வணேை்டும். அவர்களின் அந்த உந்துதல்தான் இன்று கோகிலாவை பத்தாவது வகுப்புவரை கொண்டுவந்து சரேத்திருக்க வணேை்டும். கோகிலாவுடன் இணைந்து பாடசாலைக்குச் சலெ்ல மடேட்டுக்கூடி விரும்பவில்லை என்றே நினைக்கிறனே் அவள் தனியாகத்தான் பாடசாலைக்குச் சலெ்வாள். அதுவே அவளுக்கு பின்னாளில் தொல்லையாகிப் போனது.

பாடசாலை கடசை பஸ் போன பின் க□விலுக்கு களை்ளு கூடிக்கச் சலெ்லும் காளையர் க□ட்டத்தினரின் கண்களில் கோகிலா அடிக்கடி தனியாகத் தனெ்பட, காளையர் க□ட்டம் சந்தாதோட்டப் பக்கம் களை்ளுக்குப் போவதை விடுத்து க□விலுக்குப் போவதயைே வாடிக்கயைாக்கி விட்டது. கோகிலாவை முன்னே விட்டு இவர்கள் பின்னாலயேே போவார்கள். அவள் மருண்டு அடிக்கடி திரும்பிப் பார்க்க "அவள் என்னதை்தான் பார்கிறாள்" என்று காளையர்களுக்குள் பிரச்சனயைாகிப் போனது. தலவைனுக்குத்தானே பலம் அதிகம். கனகலிங்கத்துடன் பிரச்சனயைை வளர்த்துக் கொள்ள மற்றவர்கள் விரும்பவில்லை. ஆளாளுக்கு ஒதுங்கிக் கொண்டார்கள். இப்பொழுது சந்தி மதவில் கனகலிங்கமும் அவனது வலது கயைான சிவாவும்தான் எஞ்சி இருந்தார்கள்.

க□விலுக்கு போகும் பாதயைிலிருந்து வலது பக்கம் திரும்பும் பாதயைில் போனால் பாடசாலயைின் பின்புற வாசலால் பாடசாலைக்குப் போய்விடலாம். ஆனால் கோகிலாவின் பாதை இப்பொழுது மாறிப் போனது. அவள் வலது பக்கம் திரும்பாமல் நரே் பாதயைால் போனாள். அந்தப் பாதயைில்தான் கனகலிங்கம் தனது ஆட்சிக்குள் ஓரு பாழடந்த வீ ட்டை வதை்திருந்தான். அந்த வீ ட்டின் காவலனாக சிவா இருந்தான்.

பாடசாலை பதிவடேட்டில் கோகிலாவின் வரவு கூறந்து கொண்டு போனது. இதை பாடசாலை நிர்வாகம் பரிதாகக் கண்டு கொள்ளவில்லை. ஆகவே கனகனுக்கு இந்த விடயத்தை தரியிப்படுத்த ஆட்களில்லை. ஆனாலும் கனகனுக்கு ஓருநாள் எப்படியோ விடயம் தரிந்து போயிற்று. அதன் பிறகு கோகிலாவுக்கு வீ டே சிறயைானது. காளையர்களுக்கு இது ஓரு சம்பவம் மட்டுமே. எதுவுமே நடக்காததை் போல கனகலிங்கமும் சிவாவும் சந்தி மதவில் இருந்து வழமயைான தங்களது வலேைகளதை் தொடர்ந்தார்கள். மடேட்டுக்கூடி அதனோடு சரேந்து மகொ கூடி, சண்டியர் என பல

Written by ஆழ்வாப்பிள்ளை
Saturday, 20 May 2017 07:34 - Last Updated Monday, 19 June 2017 21:07

கவசங்கள் அவர்களை காத்தே நின்றன. தங்களை யாரேமே எதுவேம் கடேக மேடியாதே,அசகைக மேடியாதே என்ற அவர்களின் இறேமாப்பே ஓரேநாள் இத்தேப்போனதே.

அன்றே சனிக்கிழமை. சந்தி மதவில் சிவா மட்டேமே தனியாக அமர்ந்திரேந்தான். மதவின் எதிர்த்திசையில் இரேந்த நாகலிங்கம் தனேீ ர் கடயின் மேனபாக இரேந்த தணில் தனதே சகைகிளை சாத்தி வதைதே விட்டே மடித்தேக் கட்டிய சாரத்தேடன் நாகநேதிரம் ககைட்டி நின்றார். அவர் கனகலிங்கத்தைதான் எதிர்பார்த்தே நிற்கின்றார் என்கிற விடயம் மதவில் அமர்ந்திரேந்த சிவாவின் சிற்றறிவேக்கே பேரியாமல் போயிற்றே. நரேம் போனதே தவிர கனகலிங்கம் சந்திக்கே அன்றே வரவயேில்லை.

காத்திரேந்தே சலித்தேப்போன நாகநேதிரம், சகைகிளை எடேத்தேக்கொண்டே போய் மதவின் மேன் நிறேத்தினார். சகைகிளில் இரேந்தபடியே இடதே காலை மதவில் ஊன்றி, "சகைகிளிலே ஏறே" என்றார். சிவா இதை எதிர்பார்க்கவில்லை. சகைகிளின் மேன் சில்லே அவனதே இடதே பேறமேம் நாகநேதிரத்தின் கால் வலதே பேறமேம் அவனை அசயை விடவில்லை. போதாதற்கே நாகநேதிரம் தனதே மடியில் சொரேகி இரேந்த பாளை சீ வேம் கத்தி சிவாவேக்கே மலேேம் பயத்தை கூடியிரேக்கலாம். மதவில் இரேந்தே வளெ்ள வாய்காலேக்கேள் கேதித்தே ஓடிவிடலாம் என்ற அவனதே எண்ணத்தை வாயக்காலில், வளியேநீ ட்டிக் கொண்டிரேந்த உடநை்த பேதத்தல் தேண்டேகள் தடேத்திரேக்கேம். அத்தோடே சரேத்தே காலயில் சில்வா பகேகரியில் பாண் வாங்க வந்தவர்களின் பார்வகைள் சந்தி மதவேப் பக்கமாகத் திரேம்பியிரேந்ததால் அதே தனியாக சண்டியர் சிவாவிற்கே சங்கடத்தை அதிகரித்திரேந்திரேக்கேம். எல்லாவற்றயேம் கூட்டிக்கழித்தேப் பாரத்திரேப்பான் பேலேேம், பசோமல் சகைகிளில் ஏறிக்கொண்டான். ஓரே நண்பனை ஏற்றிக்கொண்டே சலெ்வதே பேலவே நாகநேதிரம் சிவாவை சகைகிளில் வதைதே சந்தாதோட்டம் பக்கமாக சகைகிளை ஓட்டிக் கொண்டிரேந்தார். ஆனால் சகைகிள் பாரில் இரேந்தே கொண்டே எத்தனை தயெ்வங்களை தனக்கே தேணையாக சிவா அழதை்திரேப்பான் என்பதே யாரேக்கேமே தெரியப்போவதில்லை.

அன்றே பிற்பகல் இரண்டே மணியளவில் வீ தியில் ஆரவாரம் கேட்டதே. சந்தாதோட்டத்தே ஆண்கள் எல்லாம் திரண்டே வந்தே கொண்டிரேந்தார்கள். ஏதோ ஊர்வலம் போகிறார்கள் என மேதலில் நினைத்தனே். கொஞ்சம் கூர்ந்தே பார்த்த பொழேதேதான் தெரிந்ததே ஊர்வலத்தின் மேன்னால் சிவா வந்தே கொண்டிரேந்தான். அவன் நடந்தே வந்தான் என்றே சொல்வதே தவறே. அவன் தவழ்ந்தே வந்தான் என்பதே சரியாக இரேக்கேம். ஆளாளேக்கே மேறை வதைதே அடித்தார்கள், உததை்தார்கள். "என்னாலே இதேக்கே மலேே நடக்க மேடியாதே" என்றே சொன்ன சிவாவின் மடியை பிடித்தே இழேத்தேக் கொண்டே வந்தே கிராமக்கோட்டேச் சந்தியில் போட்டே ஓரே கதகளி ஆடிவிட்டேப் போனார்கள்.

கட்டியிரேந்த சாரம் கிழிந்தே சண்டியர் என்ற சாயம் அழிந்தே சந்தி மதவில் நீ ண்ட நரேம் இரேந்த சிவாவை யாரேமே கண்டே கொள்ளவில்லை. அந்த நிகழ்வேக்கேப் பிறகே சந்தி மதவே எதேவித தொந்தரவேம் இல்லாதே அமதியாக இரேந்ததே. இதேதான் சரியான சந்தர்ப்பம் என்ற நகரசபையேம் மதவேக்கே வளெ்ளை வர்ணம் அடித்தே விட்டிரேந்ததே.

"றோட்டிலதைான் ஆம்பிளகைள் அடிச்சாங்கள். நாகநேதிரம் கொண்டே விட்டவேடனயேே அங்கையிரேந்த பொம்பிளகைளலெ்லாம் விளக்கேமாறாலை அடிச்சாளேகள்" என்றே தனதே சகாக்களேக்கே சிவா சொன்னதே மதெேவாக வளியே கசிந்தே கொண்டிரேந்ததே. இதே நடந்தன் பின்னர் கனகலிங்கத்தை யாரேமே

காணவில்லை. ஊரை விட்டே போய்விட்டான் என்றே கதை உலாவியதே. ஆனால் பகல் மூழுதும் தாய் வீட்டில் அடைந்தே கிடந்தே விட்டே இரவானதும் தனதே மனைவி வீட்டுக்கே கனகலிங்கம் போய் வருவதே இரகசியமாகவே இருந்ததே.

ஓரே மாதம் போயிருக்கும். ஓரே காலைநேரம், சந்தாதோட்டத்தே கூப்பை மேட்டில் பலத்த அடிகாயங்களுடன் மயக்கமாகக் கிடந்த கனகலிங்கத்தை அவனதே மனைவியும், மச்சானும் சோமசறெ் வாடகைக் காரில் மந்திகை ஆஸ்பத்திரிக்கே ஏற்றிக்கொண்டே போனார்கள்.

கிராமக் கோட்டுச் சந்தி மதவு வயிலில் காய்ந்தே, மழையில் நனைந்தே அமதியாக இருந்ததே.

(ஓரே உண்மைச் சம்பவம். பெயர்களில் மட்டும் சில மாற்றங்கள்)

- □□□□□□□□□□□□□□□
20.05.2017